

Labākā latviešu rokmūzika

Grupai Pērkons 10.jūnijā Dzintaru koncertzālē — 25 gadu jubilejas koncerts.

Nesatricināms un vieds, Juris Kulakovs nevar atcerēties paša, paša pirmā Pērkona koncerta datumu. "Tas notika Mākslas akadēmijas karnevālā, bet neviens neatceras, kad īsti. Taču pirmais oficiāli minētais koncerts bija Māra Melgalva dzejas vakarā 17.martā Mazajā ģildē, kur tika nodziedāts pirmais Pērkona dziesmu ducis. Pēc tam Padomju Jaunatnē bija Andra Bergmaņa raksts, tā ka kļūdīties nav iespējams." Patiesībā, protams, vecumam nav nozīmes. Šai gadījumā tas ir labs iemesls kopā sanākšanai un koncertam. "Mēs gribējām sarīkot 20 gadu jubileju, tad 21 gada pilngadību... Taču nokavējām. Nekādas reālas nozīmes tam aritmētiskajam ciparam nav. Laika plūdums ir līdzens, un katra diena ir no svara. Vienīgā atšķirība — šodien mums ir lielāka pieredze." Pērkona nezūdošo, ik pa laikam atdzimstošo popularitāti komponists skaidro vienkārši: "Tas ir līdzīgi kā ar Veidenbauma dzeju, kas nenoveco, jo runā par visos laikos aktuālām globālām lietām. Visas dzejas dziesmām ir rūpīgi izvēlētas, tie ir izcilu dzejnieku ļoti labi dzejoļi. 80.gadi laikam arī šobrīd modē..."

Jubilejas koncerts solās būt grandiozs un daudzslāņains kā kārtains pīrāgs. Tajā piedalīsies ap simts mūziķu. Pirmajā daļā skanēs Jura Kulakova kantāte Vēstules uz bruģa ar Normunda Beļska vārdiem, kas veltīta barikāžu notikumiem. Tas ir jaunākais Pērkonom rakstītais skaņdarbs, kura atskaņojumā piedalīsies aptuveni 70 mūziķu — Nacionālo bruņoto spēku štāba pūtēju orķestris, koris Ave sol, tautas mūzikas ansamblis Auļi, Dobeles zemessardzes vīru ansamblis. Kāpēc tieši šis, nevis kāds cits orķestris? Taču ne jau skaisto uniformu dēļ... "Koncerti ar lielajiem simfoniskajiem orķestriem parasti ir skaļi. Smalkie instrumenti — kā stīgas un koka pūšamie — vairāk ir vizuāli, nekā dzirdami. Turklāt mans pirmais diploms konservatorijā ir — pūtēju un estrādes orķestra vadītājs un diriģents. Šoreiz gan es nediriģēšu, bet spēlēšu. Taču koncerta trešajā daļā, kur tiks atskaņotas Pērkona populārākās dziesmas, dažas dziesmas, piemēram, sen nespēlēta Baletomānija, tiks izpildītas štāba pūtēju orķestra pavadījumā."

Koncerta otrajā daļā uzstāsies viesi — meiteņu saksofonu kvartets N[ex]t, Aivars Brīze, Jāzeps Mediņa mūzikas skolas stīgu orķestris, jauniešu rokgrupa Laime pilnīga, arīdžan Menuets, kurā spēlējuši lielākā daļa pērkoniešu. Bet dziesmu Pie baltas lapas apsēžos ar Māra Melgalva vārdiem dziedās... TV žurnālists, politiķu bieds Jānis Domburs!

"Protams, savā aktīvajā periodā mēs bijām saistīti ar modi, bijām arī modes noteicēji," nosaka Juris Kulakovs, kad esam tikuši galā ar gaidāmā koncerta afišu. "Vairākas latviešu grupas intervijās mūs atzinušas par inspirācijas avotiem — Prāta vētra, Tumsa. Taču šobrīd mēs esam klasiķi — līdz ar to mums vairs nav sakara ar modi, un mēs par to neuztraucamies. Klasiskā mode vienmēr ir modē."

Kulakovs noliedz, ka Pērkons, ko apvij disidentisma un padomjlaikos visvairāk aizliegtās grupas oreols, ir bijusi politiski aktīva grupa. "Kaut kāds iespaids atmodas dziesmotās revolūcijas procesos mums noteikti bija, lai gan tas nekad nav bijis mūsu mērķis. Mūsu mērķis vienmēr ir bijis — vislabākā latviešu rokmūzika."